

klart, og indtil videre kan det jo dog være, at den højtærede Krigsministers Fortolkning og Forklaring kan være lige saa god som de Herrers.

Rørdam: Som Medlem af det Udvalg, der havde denne Sag til Behandling, vil jeg ogsaa tillade mig at anbefale den foreslaaede Dagsorden. Der kan ikke være Tale om Hærlovens Bestemmelse om Forsættelser, for det er jo Folk, der ere blevne afskedigede af Krigstjenesten, der ere blevne satte herind. Den Sergent, der er Tale om, er jo afskediget af Krigstjenesten, og han kan altsaa ikke være bleven forsæt til et andet Vaaben (Afbrydelse). Hvis han altsaa ikke var afskediget den Gang, hvis man vilde sætte det Tilfælde, at han var Officer, saa indtræder jo det mærkelige Tilfælde, at en Officer er Officer, samtidig med at han er Rekrut i Forplejningskorpset. Han gaar med Rekrutuniform i Forplejningskorpset og er samtidig Officer. Hvorledes kan det lade sig opføre? Det kan jo slet ikke lade sig gøre. Han maa jo afskediges først, og naar han bliver afskediget, saa fremkommer altsaa det mærkelige Tilfælde, at en afskediget Officer tages til Tjeneste igen. Og vedkommende Officer maa jo være bleven afskediget af en eller anden Grund, saa det forekommer mig, at det absolut maa være i Strid med alle nugældende Bestemmelser. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Dagsordenen. Man kan jo ganske vist sige, at der her ikke er sket noget, som er i Strid med Lovens Aand — deri er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Den højtærede Krigsminister har jo ladet disse Folk gennemgaa Rekrutskolen og har ladet dem avancere, uden at de have sprunget andre forbi. Men der er ingen Tvivl om, at det er et Princip, som ikke kan gøres gældende, det er et Princip, som kan misbruges i allerhøjeste Grad. Hvis man kan tage Folk, som ere Officerer, og afskedige dem og saa ansætte dem i Forplejningskorpset, saa kan man jo ogsaa tage Folk, som slet ikke have været Officerer. Man kan jo tage ganske civile Folk og lade dem gennemgaa Rekrutskolen, men disse Folk have jo f. Eks. ikke været underkastede Lægeundersøgelse, før de bleve ansatte o. s. v., saa hvis den højtærede Minister vil benytte den Fremgangsmaade, saa kan det føre til, at man vil kunne putte en hel Mængde forskellige Folk derind. Jeg skal derfor anbefale Dagsordenen.

Wagner: Jeg vil bemærke til det ærede Medlem fra Odense (Scavenius), at det

er jo ikke ganske abstrakt om Forstaaelsen af Ordet Forsættelse, der her er Tale. Saa vidt jeg ved, forstaaes der *altid* ved Forsættelser af Underofficerer, Forsættelser med *samme Grad*; jeg tror ikke, der kan anføres noget som helst Eksempel paa, at en Mand er bleven »forsæt« fra den ene Institution til den anden eller fra den ene Vaabenart til den anden, end ikke f. Eks. fra Sergentgrad i den ene til Oversergentsgrad i den anden. Jeg ved ikke, hvor Ordet Forsættelse staar defineret, det kan være, det staar i Molbechs Ordbog. I Lovene vrimler det med Udtryk, som ikke ere definerede. Jeg skal f. Eks. nævne et Udtryk, jeg forleden søgte Oplysning om, Ordet »Rufferi«. Jeg spurgte en Jurist, og han erklærede, at det var ganske ubestemt, og at det var vanskeligt at faa at vide, hvad der forstaaes derved. Det gælder endnu mere et saa almindeligt Udtryk som Forsættelse, at man vanskelig kan faa defineret, hvad der dermed forstaaes, men jeg tror at kunne sige, at hvis man spørger hundrede militære, ville vistnok 99, ja vist alle de 100 erklære, at ved Forsættelse af Underofficerer fra et Vaaben til et andet, vil man altid forstaa Forsættelse med *samme Grad*.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Maa jeg i Anledning af den Tale, der har været om Lovens Aand, og hvad dermed skal forstaaes, sige, at det Hensyn, der har ført til at lægge Vægt paa, at det kun er fra de 72 Rekrutter, at Tilgangen til Forplejningskorpset sker, ikke blot har været dette, at Folk, der ere komne ind ad den Vej, ikke maa forbigaaes af andre, der ere komne ad anden Vej, men ogsaa har været det, som er tydelig betonet i de Udtalelser, jeg har citeret, at man skulde have hele den Uddannelse, som gives disse tildelte Folk fra neden af. Maa jeg dertil kun føje, at de Udtalelser, der ere fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet, end yderligere have bekræftet den Anskuelse, som jeg begyndte med at udtale, men som den højtærede Ministers Udtalelse noget neutraliserede, at de Folk, her er Tale om, ikke ere eller have været Rekrutter i Forplejningskorpset; de have gaaet paa dets Skole i deres Uniform fra et andet Vaaben, have faaet deres Lønning fra et andet Vaaben, de have kun gaaet Side om Side med Forplejningskorpsets Rekrutter, men de have ikke været virkelig Rekrutter i Forplejningskorpsets Skole, og det var det, de skulde have været, hvis Lovens Fordring skulde have været opfyldt.